

Nr 270

Av herr **Magnusson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till statens priskontrollnämnd.*

Frågan om den statliga priskontrollens fortsatta verksamhet är sedan den 17 december 1954 föremål för utredning. I de av chefen för handelsdepartementet utfärdade direktiven lämnas en utförlig redogörelse för den betydande förändring i den statliga priskontrollens uppgifter som inträtt under de senaste åren.

De ursprungliga skälen för att prisreglering över huvud taget skulle få utövas — nämligen att riket befinner sig i krig eller i krigsfara eller att sådana utomordentliga förhållanden råder som är betingade av krig — är icke längre för handen. Tillgången på varor har även successivt ökats, med resultat att prissänkningar på grund av den hårdnande konkurrensen vidtagits och fortfarande vidtages inom ett stort antal varuområden. Betingelserna för priskontrollens verksamhet har därmed totalt förändrats.

Priskontrollens möjligheter att i detta förändrade läge medverka till att en lägre total prisnivå i landet uppnås har tidigare varit föremål för diskussioner inom riksdagen. Vi hyser alltjämt den uppfattningen att de priskontrollerande organens existens därvidlag haft en effekt motsvarande den avsedda. Resultatet av de enstaka prissänkningsaktioner som nämnden medverkat i motsvarar icke de skadliga verkningar som uppstått genom det konkurrenshämmande inflytande priskontrollen utövat på näringslivet i dess helhet. Det kan måhända anses icke lämpligt att nu ingående diskutera dessa förhållanden och sålunda föregripa utredningens resultat på denna punkt. Det torde dock, oavsett vilket resultat utredningen kommer till, kunna förutsättas, att den nuvarande prisregleringsmetodiken icke kommer att bibehållas. Däremot kommer också de administrativa och organisatoriska förhållandena att få tagas under omprövning.

Det är under sådana omständigheter icke motiverat att öka anslagen till priskontrollnämnden. Snarare föreligger skäl att successivt nedbringa nämndens verksamhet.

Enligt statsverkspropositionen beräknar nämnden, att personalen den 1 juli 1955 skall uppgå till 90 personer. I sina petita till 1954 års riksdag uppgav emellertid nämnden, att antalet den 31 juli 1954 kunde antagas ha nedgått till 80 personer. Då sistnämnda personalminskning icke genomförts begär nämnden en höjning av avlöningsanslaget i förhållande

till vad som upptagits för innevarande budgetår, nämligen med 32 400 kronor. Departementschefen tillstyrker denna ökning. Beträffande omkostnadsanslaget förordar departementschefen en ökning med 9 000 kronor. Eftersom anslaget för bränsle, lyse och vatten beräknas nedgå med 10 000 kronor, har i övrigt företagits en ökning med 19 000 kronor, nämligen för reseersättningar 9 000 kronor samt för trycknings- och annonskostnader 10 000 kronor.

De nämnda ökningarna å respektive 32 400 i fråga om avlöningsanslaget och på 19 000 kronor i fråga om omkostnadsanslaget finner vi, i enlighet med vad vi förut anfört, icke motiverade. Vi kan alltså icke biträda Kungl. Maj:ts förslag i dessa avseenden. Det förefaller oss emellertid som om även övriga i anslagen ingående kostnader bör kunna nedskäras. Sålunda bör ersättningarna till andra befattningshavare än som erhåller av Kungl. Maj:t fastställda arvoden kunna nedbringas med ytterligare 200 000 kronor. Vidare bör expensanslaget kunna minskas med 50 000 kronor.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 1 måtte besluta att för budgetåret 1955/56 anvisa till *Statens priskontrollnämnd: Avlöningar* ett förslagsanslag av 1 140 000 kronor samt till *Statens priskontrollnämnd: Omkostnader* ett förslagsanslag av 300 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1955

Tor Björnberg

Ebbe Ohlsson

Tage Magnusson

Carl Eskilsson